

[Rager.]

denne Løsning af Kronen fra Guldbundetheden, som fulgte efter Sterlingens Løsning, har kun gjort det ene for Landbruget, at Forholdene ikke i Øjeblikket er endnu værre, end de ellers nu var blevet. Men naar vi da i en Tvangssituation har foretaget denne Kronens Løsning fra Guldet, maa vi være ganske klar over, at i det Øjeblik en saadan Bestemmelse bliver taget, det være tvangsmæssigt eller ikke, gør man Uret mod flere og giver ofte andre en Fordel. I Øjeblikket har Situationen for mange udviklet sig saaledes, at de, der havde Gæld i Sterling, der havde købt Varer i Sterling og endnu ikke betalt dem, fik en Fordel, og for dem, der havde købt fra Lande, som endnu holder paa Guldvalutaen, betød det et Tab og en Udgift. For Landbruget har den nye Situation ikke bragt nogen Hjælp; ganske vist vilde Forholdene ellers være blevet endnu værre, men en positiv Hjælp kan ikke paapeges. En bedre Konkurrenceevne har Situationen utvivlsomt givet vor Industri, eksportmæssig set, men herom vil jeg sige, at den har kun givet Industrien den, *saa længe det varer*, og naar vi indenfor Byerhvervene ser paa de kommende Tider, er vi klar over, at Industrien kun vil have denne Mulighed, indtil endnu flere Lande forlader Guldbundetheden; gør flere Lande dette og sænker deres Valuta, ja, saa er vi lige langt paa det Omraade.

En af de store Industrier, der findes i Byerne, og som længe har holdt sin Virksomhed i god Gang, er Byggeindustrien, og hvorledes vil Forholdene komme til at forme sig for denne Industri i de kommende Tider? Børsen er jo aabnet i Dag, jeg har ikke set Obligationsnoteringerne, men jeg er bange for, at de ikke ligger alt for opløttende højt for Mulighederne for Byggeindustrien i den nærmeste Fremtid. Og her er det, jeg gerne vil rette en Henstilling til den højtærede Handelsminister og de andre Medlemmer af Ministeriet, som kan beskæftige sig med denne Sag: at der gøres, hvad gøres kan, saa hurtigt som muligt for at holde saa megen Byggeindustri paa Benene, som er sund og som overhovedet kan holdes paa Benene. Vi er inde i en kritisk Periode af Aaret paa dette Omraade. I mange Tilfælde vil det være netop nu, at et Byggeforetagende skal paabegyndes og Grunden udgraves, om en Maaned vil det maaske være for sent. Jeg ser vel, at en Nedsættelse af Diskontoen i Øjeblikket kan indebære meget store Farer og Vanskeligheder, og jeg tør ikke anbefale det som Mulighed for at faa Obligationskurserne op, men jeg henstiller det til dem,

der har Ansvaret og er velbevandrede i de Dele.

Jeg saa med den største Glæde, at der ved Vedtagelsen af den Lov, der løste Kronen fra Guldet, blev indført i Loven en Kontrol med Nationalbanken; jeg var glad for det, fordi jeg, i den Atmosfære, jeg havde bevæget mig i i de 8 Dage, Forhandlingerne stod paa, baade det ene og det andet Sted, overalt hvor jeg talte med Folk, fik det Indtryk, at var der Uenighed om meget, saa var der Enighed om een Ting, og det var Mistillid til Nationalbankens Ledelse. For vort Pengevæsen er det af den største Vigtighed, at der er Tillid til vor førende Pengebank, og det har været glædeligt at se, at fra mange Sider, hvor man ikke skulde have ventet det, har man med Fortrøstning mødt dette, at Rigsdagen og Regeringen har sikret sig Kontrol med Nationalbanken. Hvis Folk, der har nært Kendskab til de personelle Forhold i Nationalbankens Direktion, under Forhandlingen her kunde sige beroligende Ord, der kunde genskabe Tilliden til den, vilde det efter min Mening være særdeles kærkomment.

Men jeg sagde før, at Krisehjælp til Landbruget stadig er nødvendig, og der ligger jo paa Rigsdagens Bord forskellige Dækningsforslag. Det kan ikke nægtes, at Tendensen i alle disse Dækningsforslag er i det store og hele den, at det er Byerne, der skal betale den Krisehjælp, der ydes, og dette er jo for saa vidt, saaledes som Situationen ligger, politisk set en Nødvendighed: naar den ene Del maa hjælpes, maa den anden Del betale. Lad os f. Eks. tage det Forslag, der vedrører de direkte Statsskatter: den aldeles overvejende Del af de direkte Skatter ligger paa Byerne. Efter den sidste Opgørelse, jeg har, betalte Landbrugerne 3,6 Mill. Kr., andre Folk paa Landet 13,8 Mill. Kr. og Byerne 42,8 Mill. Kr. i direkte Statsindkomstskat i et Aar. Det er altsaa ganske givet, det maa vi se i Øjnene, at det er Byerne, der skal betale. Men naar det er Tilfældet, og naar jeg saa henviser til, hvad det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit sagde i Gaar — et Princip, som jeg ikke ellers vil fastholde, men som jeg gerne her vil benytte —, at de, der skal betale, maa ogsaa have Lov at tale med, vil jeg for en Gangs Skyld, vel erkendende min Mangel paa Sagkundskab paa Landbrugsteknikens Omraade, fra Byside have Lov til at sige et Par Ord om Situationen, som den er paa dette Omraade.

Vi indrømmer i Byerne, at Landbruget i ca. et Aar har haft vanskelige Kaar. Vi